

Onnea vuodelle 2018!

KAISANKOTI Hyvinvointikartano

Osoitteessa Bodomintie 37 Espoo on varattuna tilat kokoontumiseen lauantaina 22.9.2018 sukuseuralle sääntömääräistä vuosikokousta ja sukutapaamista varten. Vahtera-niminen tila on meille varattuna kokousta ja yhdessä oloa varten. Lounaan syömme noutopöydästä. Kutsut lähetämme lähempänä ajankohtaa.

Varaa jo kalenteristasi tämä päivä suvun tapaamiseen ja tule päättämään yhteisistä asioistamme sekä kehittämään toimintaamme.

Sukuseuralle on toivottu facebook yhteyttä. On perustettu suljettu ryhmä sukuseuralle nimellä Launiaisten Sukuseura ry. Sitä kautta kulkee viestejä ja kuvia jäsenten kesken.

Sukuseuramme kotisivujen osoite on www.launiainen.net

Sivuilta löytyy tietoja tulevista tapahtumista ja juttuja sukutapaamisista, vuosikokouksesta ja vuosikokouksen pöytäkirja sekä kotiseutumatkoista.

Lainaan Erkki Launiaisien sanoja: Haastan kunkin sukuhaaran nuoret haastattelemaan vanhempiaan ja isovanhempiaan ja kirjoittamaan juttuja sivuillemme! Uskon, että pienellä vaivalla tuotamme näin itsellemme ja muille suvustamme kiinnostuneille monta hauskaa ja ikimuistoista hetkeä. Tehdään sivuistamme vilkas karjalainen kohtauspaikka, joka kelpaa malliksi muillekin. Erkin yhteystieto on erkki.launiainen@sofor.fi.

Launiaisten Sukuseura ry

Vuosikokouksessa valitaan sukuseuralle uusi hallitus. Ilmaise nykyhallitukselle kiinnostuksesi työskentelemään sukuseuran hallituksessa. Etukäteen saatu tieto nopeuttaa vuosikokouksen kulkua.

Sukuseuran jäsenmäärä on nyt 96 ja viimeinen nuorisojäsen täyttää 18 vuotta tänä vuonna. Heitä toivoisimme lisää, jospa he näin juurtuisivat sukuun paremmin. Seuran varsinaisen jäsenen alle 18-vuotiaat lapset voivat liittyä seuraan nuorisojäseninä, jotka ovat vapaat jäsenmaksusta ja joilla ei ole äänioikeutta seuran kokouksissa. Sukuseura joustaa, jos nuori asuu kotona tai opiskelee, niin on vapaa jäsenmaksuista täytettyään 18 vuotta. Samoin varsinaisia jäseniä lisää, joten kertokaapa sukuseurasta läheisillenne. Sukuseuran ainaisjäsen on varsinainen jäsen, joka yhdellä kertaa suorittaa vuotuisen jäsenmaksun kymmenkertaisena.

Launiaisista kertova kirja, 300 vuotta Launiaisia on myyty loppuun. Kirjaa löytyy luettavaksi Helsingistä Karjalatalon kirjastosta sekä Suomen Sukututkimusseuran kirjastosta, Salosta Salon Seudun Sukututkijat-kirjastosta ja Lappeenrannasta Lappeenrannan maakuntakirjastosta sekä Launiaisten Sukuseuralla on yksi kappale.

Timo Launiainen kerää edelleen sukuun liittyvää henkilötietoa, muutoksista sekä sukuun syntyneistä. Sukuseurakin on kiinnostunut sukuun syntyneistä, että saisimme muistaa heitä pikkusukilla.

Edelleen olemme kiinnostuneita sukuun ja karjalaan liittyvistä tarinoista ja valokuvista, niitä voidaan käyttää Launiainen tiedotuslehtisessä. Kotisivut ovat myös oiva paikka muisteloillesi ja kuvillesi.

Lehtisessä on aukeama hääpäivä- ja syntymäpäiväonnitteluja. Muistakin juhlista kuvia olisi mukava julkaista.

Keidi Lahtinen

Salon Karjalainen Perinneyhdistys ry

Salossa sijainnut, aikanaan Esko Pajun perustama yhdistys on tullut matkansa päähän. Esko Paju oli taltioinut sinne valtaisan määrän perinnettä c-kasetteina ja vhs-videoina sekä kansiota. Osan aineistosta otti Tampereen yliopiston Kansanperinteen arkisto. Tarkoituksenaan muuttaa aineisto digitaaliseen muotoon. Tulevat aikanaan sitten taas tutkijoiden käyttöön.

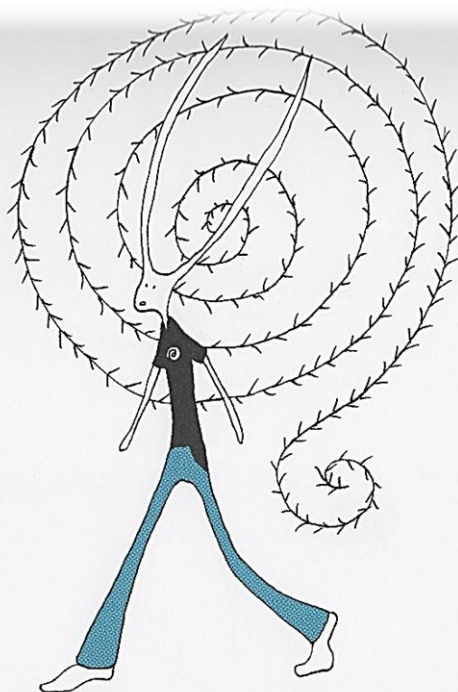
Kanneljärvi-säätiö

”Karjala tuli täydelliseksi silloin, kun se lakkasi olemasta; siitä tuli ikuinen.” Näin sanoo Eeva-Liisa Manner eräässä runossaan.

Kanneljärvi-säätiö järjestää joka kesäiset pitäjäjuhlat ja syksyllä syystapaamisen sekä kotiseutumatkoja Kanneljärven kaikkiin kyliin. Osallistunut vuosittain ilmestyvään Uusikirkko Kanneljärvi lehden tekoon. Nyt säätiö kuuluttaakin asiasta kiinnostuneita tulemaan mukaan tekemään innostavaa kotiseututyötä. Tämä on innostavaa työtä karjalaisuuden ja kanneljärvisyyden hengessä, tämä vahvistaa omia juuria ja antaa lämpimän yhteisöllisyyden tunteen, sillä meillä on säätiössä aina ollut erittäin hyvä yhteishenki. Ei tarvitse olla erityisosaaja, innostus riittää, sillä työ tekijäänsä opettaa tässäkin ja tehtäviä on monenlaisia.

Tule ja osallistu Karjalan ja Kanneljärven ikuistamiseen Kanneljärvi-säätiössä! Näillä sanoilla säätiö toivoo löytävänsä uusia jäseniä hallitukseensa Uusikirkko Kanneljärvi lehden viime vuoden numerossa. Asiasta kiinnostuneet ottakaa rohkeasti yhteyttä Hannu Määttänen 0400 227 574 tai hannu.maattanen@kanneljarvi.fi.

*Välillä minulla
on tunne
että aurinko
on närkeästynt meille
jostain*

Sukuseura on saanut lahjoituksena Kati Launiaisen Hihka-kirjaa.

Sivuilla on hauskat kuvat ja osuvia tekstejä. Kirjaa voit tilata, hinta postimaksulla 15 euroa.

Sukupuukortteja on myynnissä 5 euroa/kpl + postikulut.

Tilaukset ja tiedustelut Keidi Lahtiselta.

SUKU KOKOONTUI

Sukutapaaminen oli kahdeskymmenes, paikkana Lounaismaan Osuuspankin Kolopirtti Lasikyläntie 320 Kiikala. Sukua oli saapuvilla lähes 50, läheltä ja kauempaa, kaukaisin Kanadasta ja niin oli myös tapaamiseen saapuvien iät, pikkulapsista aina 95 vuotiaaseen. Pieni pirtti ja lukuisat karjalaiset, voitte aavistaa millainen puheen sorina, kun kaikki haastoivat yhtä aikaa.

Tapaamisessa oli palanen Kuuterselkää mukana. Heti alkuun esittelimme suvussa kulkeneen taikinatiinun härkimen, taikinatiinu on edelleen Tuula Kuusisen käytössä ruisleipäjuurineen. Ruokailun yhteydessä saimme maistiaiset siitä leivotusta leivästä, samoin juurta oli mahdollisuus saada. Ruokamme oli kaikki valmistettu grillissä, saaristolaisleivästä suklaakakkuun. Lihat ja kalat grillistä maistuivat perunoiden kera, lisäksi tuoretta raikasta salaattia. Sen valmistivat sukuun kuuluvat Agneta ja Tero Troberg. Kohvin keitimme kattilassa oikeista kahvinporoista. Ei tarvinnut erikseen kutsua kahville. Tuoksu houkutti kahvia hakemaan.

Ruokailun jälkeen saimme tutustua muihin Kuuterselän esineisiin. Niistä kuvineen erikseen.

Perinteeksi muodostuneet arpajaiset tuottivat sukuseuralle 173,00 euroa. Päävoittona oli Kanneljärven kartta kehystettynä. Onnekkain oli Vieno Reiman. Kiitos arpajaisvoittojen tuojille sekä arpoja ostaneille. Muita tuotteita myytiin 44 euron edestä.

Mukava oli katsella vanhoja esineitä ja kuulla tarinaa niistä. Niitä voi aina tuoda tapaamisiin, vaikkei erikseen pyydetä. Sateenropina ei haitannut päivän viettoa, tunnelmaa oli. Olimme järven rannalla ja sauna lämmitettyä.

Kuvasatoa tapaamisesta. Kuvat Arja Väyrynen, Juha Hyytiä ja Keidi Lahtinen

Tero Troberg tarjoilee lihaa Raija Launiaiselle, sitten Pirkko Lindbergille.

Agneta Troberg tarjoilee kalaa Ritva Hyytiälle.

Erkki Koli, Jouko ja Arvo Launiainen, Helen Aurilio, Sirpa ja Arto Tikka, Ivi Launiainen ja Mailis Koli

Arpajaisvoittoja

Tuula Kuusinen ja Sinikka Lahtinen arpomassa

Mielenkiinnolla katselimme ja kuuntelimme Timon kerrontaa vanhoista esineistä. Viittomakielentulkki tulkkaa Seppo Vesteriselle.

Vieno Reiman voitti arpajaisten päävoiton, Keidi Lahtinen luovuttaa voiton.

Töreläisii yhteispotretissa

TAIKINATIINU

Taikinatiinu tuli Ida ja Herman Launiansen mukana evakkomatalle täynnä leipää matkaevvääksi. Jälkeenpäin ajatellen, ei se ehkä muuten olisi mukaan tullutkaan. Näin tuli taikinajuuri tämänkin päivän leipään. Taikinatiinu on Tuula Kuusisen käytössä. Tuula leipoo rukista reikäleipää. Reikäleivän reikiä maistelimme sukutapaamisessa. Taikinatiinua ei pestä koskaan. Ruisleivänjuuri säilyy tiinussa samoin siinä ei saa leipoa muunlaisia leipiä. Raija Launiainen muisteli, kun äiti laitto lapsena tiskaamaan. Häntä ihmetytti, kun taikinatiinua ei saanut tiskata. Olisi tullut suuri vahinko tiskaamisen myötä. Sukutapaamisessa Johanna Fonsell kysyi Tuualta, onko sinun leipomia leipäsiä. Vastaus oli kyllä. Leivän maku oli jäänyt makumuistiin.

Hevoskärryjen huoltotyökalu

Kannaksella melko yleisesti käytettyjen nelipyöräisten hevoskärryjen varmaan ainoa työkalu oli pyörien nelikulmaisten akselimutterien avain. Se oli sepän valmistama, kuten kaikki muutkin kärryjen metalliosat. Avaimen pituus on noin 40 cm ja avainkita 43 mm ja se varmaan sopi kaikkiin käytössä olleihin työkärrymalleihin. Akselien laakerimutterien kierteet oli tehty siten, että ajettaessa pyörien kiertosuunta ohjasi muttereita kiinnipäin eli kärryn vasemman puolen laakerimutterit olivat ns. vasenkätiset.

Mukana oli myös hyvin säilynyt kuuterselkäläinen siro pärekori, joka on tarkoitettu lähinnä marjojen poimintaan. Sen oli valmistanut Simson Vesterinen mäntypuusta kiskotuista päreistä eli liisteistä. Erkki Koli esittelee koriaan.

Evakkokuormassa on tuotu myös kuuterselkäläisen taitavan kyläsepän Pietari Pilkan kehittämä ja tekemä sirppi. Tällä mallilla hän aikoinaan sai 1. palkinnon Viipurin maatalousnäyttelyssä. Pilkan paja sijaitsi Kuuterselkä – Liikola tien varressa. Sirppi on muotoilultaan soikeahko, varsin käyttökelpoinen, kevyt ja erittäin terävä. Sillän terään on tehty ”piittämällä” pienen pienet piit eli väkäset meistä mällä ennen karkaisua ja ne ovat hieman viistot kädensijaan päin, siis viljaa leikatessa vetosuunnan vastaiset. Tällöin terä pureutui tehokkaasti korsiin.

Juha Hyytiään teki Timon sirppi ja kuhilas tarina vaikutuksen, että alkoi kaivella arkistojaan. Tämä kuva löytyi etsimisen jälkeen. Kuvassa hänen äitinsä Hilka Hyytiä vuonna 1980 Tuusulan Jäniksenlinnan pellolla. Kuvalla on tullut ensimmäinen palkinto valokuvauskilpailussa. Tämä sirppi ei ollut kuuterselkäläisen kyläsepän tekemä, mutta kuva kertoo entisajan työtavasta.

Kuusikkokirkko

Se oli ankara pakkas- ja talvisotatalvi. Kannoin postia Kuurilan asemalta ympärillä oleviin kyliin. Evakkojunat toivat päivittäin tämänkin pienen paikkakunnan asemalle kotinsa ja tavaransa äkkilähdössä menettäneitä ihmisiä.

Lumisia teitä ei aurattu, kotirintamalla ei ollut siihen työvoimaa. Usein puristui kyynel silmäkulmastani, kun lähdin postimatkalieni ja juna toi lastin evakkoja aseman eteen, vieraisiin oloihin sijoitettavaksi.

Tuulen ryöpyttämä lumi lensi Hämeen aukeille vainioille evakkokaravaaneja vastaan piiskaten kulkijoita, jotka vähäisin voimin, nälkäisinä ja heikoissa pukineissa taivalsivat uutta kohtaloaan kohti. Tuulen viima oli kylmä, sen tulijat täällä saivat ensi tervehdyksenä kokea. Eipä huokunut paikallisten asukkaittenkaan olemus sydämellistä lämpöä. Heidän mielestään tulijat olivat tungettelihoita, jotka vähentäisivät elintilaa täällä olevilta.

Mieleeni muistuu eräs karjalaismummo, joka asui evakkona Uittamon tilan Satula-nimisessä huvilassa Vanajaveden rannalla. Näin mummon, joka seisoi hakatien laidassa odottamassa postin tuloa. Hänellä oli kädessään kukkaskortti, ja hän sanoi minulle: ”Tää kortti on mänös rintamal mei Kalle-pojal nimipäiväks.” Minun tuli sääli kylmässä odottavaa vanhaa äitiä. Muistan, kuinka hän hellin sormin esitteli minulle korttia - ikään kuin äiti olisi hyväillyt Kalle-poikansa poskea. Näen vieläkin silmissäni rintamalle lähtevän kortin ja muistan, mitä siihen oli kirjoitettu: ”Murheet vaihtuu riemuhun, rauhaks melske taistelun. Onnea Kalle-pojallemme nimipäivänä ja aina. Toivoo äiti ja isä.”

Mummolla oli kädessään myös virsikirja. Hän sanoi menevänsä kirkkoon ja pyysi minuakin mukaansa. Sääksmäen kirkko oli mielestäni liian kaukana iltapuhteella järven yli mentäväksi ja ihmettelin sitä. Silloin mummo sanoi: ”Ehä mie sin mäökkää, miu kirkkoin on täs lähempän – tuu siekii kassomaa.” Mummo poikkesi vakinaiselta tieltä lumesta puhdistetulle polulle, joka vei suuren kuusen alle. Hän nyökkäsi päällään huvilaa tarkoittaen: ”Ei tuol passaa oikei haastaa Jumalast, hyö haastaat ommaa kieltään, mut mie oon sanont heil, et myö lähettiikii karkuu sottaa eikä Jumalaa. Mie oon teht tää kuuse juurel oma kirkko - mie ko aattelin, et tää sama taivas, mikä ol siel Karjalas mei kirko pääl, se ylettyy tän miukii kirkkoin pääl.”

Kävelimme peräkkäin mummon kuusikkokirkkoa kohden, hän edellä, minä postilaukkua kantaen jäljessä. Kumarruimme lumisten oksien alta sisälle. Perällä oli lumivalli, aivan kuin alttari ja istuimena penkki. Mummo laulaa

heläytti kirjastansa virren ja rukoili Suomen sekä rintamalla olevien puolesta. Kun erosimme, tunsin että minun oli hyvä olla.

Tapasin mummon usein myöhemminkin ”kirkkotiellään”. Joskus katselen lahden yli arvailen, tuo latvako se on mummon kirkontorni, vai onko se ehkä tuo? Luoja kasvatti kuusen, ja karjalaismummo teki siitä kirkon Uittamon hakamaahan. Se ”kirkkotie” sai minutkin siihen vakaumukseen, että kirkko on jokaisessa ihmisessä itsessään, ja että Jumala kuulee rukouksemme missä ikinä häntä avuksi huudammekin.

Siiri Hietala
Sääksmäki

Kirjasta Lapsuuteni kirkkotie toimittanut Kaisu-Leena Piela. Kirjaan on koottu Yleisradion eläkeikäisille suunnatun kirjoituskilpailun sadosta. Kilpailu järjestettiin vuonna 1981. Siihen pyydettiin ikäihmisten kirjoituksia lapsuuden saunateistä, kouluteistä ja kirkkoteistä. Kuusikkokirkko sai ensimmäisen palkinnon. Arvostelulautakunnan perustelu: Meistä kaikista oli aivan hellyttävä hämäläisen naisen, Kuurilan postinkuljettajan Siiri Hietalan, kertomus evakuoidun karjalaismummon kirkkotiestä ja kirkosta. Tapaus sijoittuu talvisodan aikaan. Sodan tunnelma on tavoitettu eleettömin keinoin. Postinkantaja eläytyy lämpimästi karjalaismummon evakkokohtaloon. Kirjoituksesta heijastuu luonnon ja Jumalan kaikkisyhteys.

Karjalaisten lapasten lauantai 10.2.2018 kello 11-14

Neulominen on tänä päivänä suosittua. Helmikuussa vietetäänkin karjalaisten lapasten lauantaita, ja tutustutaan upeisiin lapasmalleihin ja neulomiseen ennen ja nyt. Paikkana Karjalatalo Käpyläkuja 1 Helsinki. Tapahtuma on hinnaltaan 40 euroa, Karjalakortilla 25 euroa sisältäen ohjelman ja kahvit. Ilmoittautumiset 26.1. mennessä: toimisto@karjalanliitto.fi, puhelin 09 7288 170. www.karjalanliitto.fi

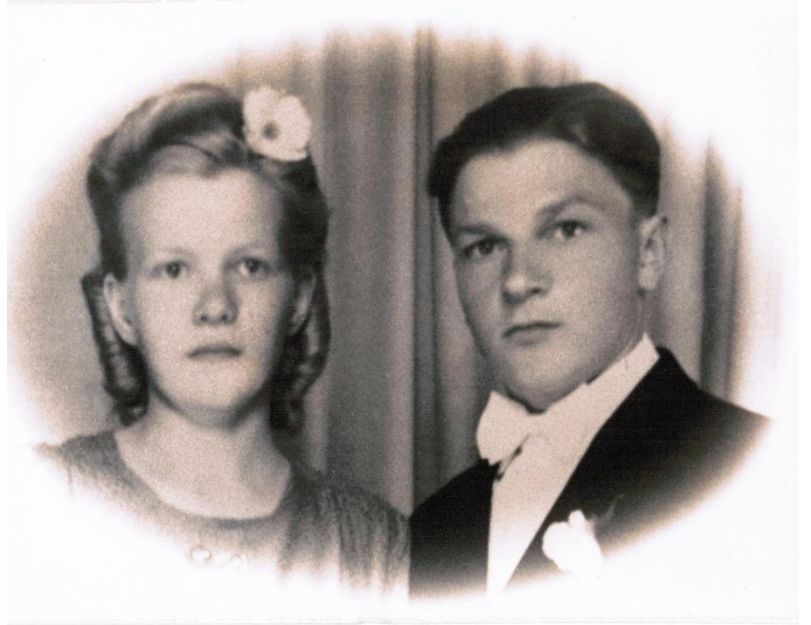

Tea Itkosen neulomia lapasia karjalaisten mallien mukaan.

HÄÄPÄIVÄ ONNITTELUJA

Irja ja Kalevi Launiainen vihitty
Sysmässä 24.6.1947

Rautahääpäivää vietettiin viime
juhannuksena. Irjalla ja Kalevilla
on seitsemän lasta, 14
lastenlasta ja 13 vunukkaa.

Pirkko ja Jukka Lindberg vihittiin Raisiossa 3.11.1967

Ritva Hellevi ja Kari Vaito Juhani Jalonen vihittiin 22.10.1967 Kiikalassa
Alla olevan tekstin heille kirjoitti Ida Launiainen

Toivon sinulle oikein sorjat päivät
vaik lapsuudenpäivät taakse jäivät.
Nyt elämä alkaa ihan uusi
muovatkoon kohtalo et se olisi kaunis ja suuri.
Soisin ettei elosi polulla jalkasi kivikkoon sattuis
vaan olis hieno nurmen nukka mihin jalkasi astuis.
Ja aamulla kuulisit hiljaisen kuiskauksen:
Herää mun pieni kultasein.
Vaik ei se ihan niin oisikaan
elämän varrella semminkään.
Mutta toivoa pitää alussa
auttakoon kohtalo lopussa.
Kun kerran kompastuit Jalosen Kariin
niin tyydy myös Vaitoon ja Juhaniin.
Valtio sinua kyllä hiukan armahtaa
kun se Karia pehmittää ja opettaa.
Pidä itse lopusta huoli
et kaunis ja korkea olis elämäne kaari.
Et vunukat sais herttaisen vaarin.
Ja siitäkin pidä hoppu ja huoli
et laitilalaiset saa sinusta leppoisan
muorin.
Jumalan siunausta ja rauhaisaa elämää
sinulle toivoen.

Lämpimiä onnentoivotuksia sukuseuralta!

Maj-Lis Mustonen täytti
95 vuotta 30.8.2017

Komea mänty Kuuterselässä, se sijaitsee Reino Harjun syntymäkodin kohdalla. Reino syntyi 21.7.1928.

Joonas Vesterinen kirjoittaa muistelmissaan, että Harju-nimisiä on asuttanut Kuuterselässä jo 1500-luvulla ainakin kahta taloa. Myöhemmät tutkimukset osoittavat, että suku on paikallistunut kokonaan tähän yhteen kylään. Reino Harjun koti oli lähellä Ristkujasia. Paikalla seisoo vielä komea mänty. Reinon isoisä Kristian Harju oli paikan ensimmäinen asukas. Kristianin vaimo Catharina Vântti oli juuriltaan Launiainen.

Mänty kesällä 2017 Veli Koskisen kuvaamana.

Yllä mänty vuosikymmeniä sitten. Männystä on maalattu taulukin, komeilee Helgan ja Reinon kotona Helsingissä.

Joonas Vesterisen muistelmista: Kanneljärven Mustallamäellä toimi räätäliopin käynyt räätäli Juhana (Johan) Harju ja opetti Herman veljensä hyväksi räätäliksi samoin kuin poikansa Viktorin (Juhana Wiktor) ja veljensä pojan Reinon, jotka jatkoivat isänsä ja setänsä perinteitä Helsingissä.

Suomalaisten muistomerkki Kannaksella töhrittiin hakaristein ja punamaalilla
Ilta-Sanomat uutisoi tapahtuneesta 16.10.2017

Muistomerkki on töhritty kokonaisuudessaan punaisella maalilla.
Kuuterselän taistelun muistomerkki on joutunut ankaran ilkivallan kohteeksi Venäjällä – paikallinen historianharrastaja pyytää tuntemattomien tekoa anteeksi suomalaisilta.

Muistomerkin vandalisoinnista kertoi ensimmäisenä paikallinen sotahistorian harrastaja Sergei Zagatski venäläisellä *VKontakte*-sivustolla, jonka jälkeen asia nousi uutiseksi myös muutamissa venäläistiedotusvälineissä. Zagatskin mukaan muistomerkki oli töhritty sunnuntain vastaisena yönä.

Suomenkielinen teksti ”Himmetä ei muistot koskaan saa” oli sotkettu punaisella maalilla samoin kuin sen venäjänkielinen vastine. Punaista maalia oli valutettu myös muistomerkin keskuspaadessa olevalle tekstille ”Kuuterselkä 1944”. Venäjänkielinen muistolaatta oli saatu kaiken lisäksi lohkeilemaan ja muistomerkin vieressä oleviin opastetauluihin oli piirretty punaisella maalilla isoja hakaristejä.

Saimme kaiken pestyä pois jo eilen. Tänään teemme lohkotun laatan tilalle uuden, Zagatski kertoi. Muistomerkki on pystytetty suomalaisten aloitteesta, mutta sen ideana on vaalia yhdessä taistelun kaikkien uhrien muistoa. Muistomerkki on pystytetty hyvässä yhteistyössä venäläisten kanssa, sillä paikalliset viranomaiset antoivat sille tarvittavat luvat ja paikalliset historianharrastajat olivat myös mukana toteuttamassa projektia. Haluankin pyytää anteeksi suomalaisilta kollegoiltamme ja muistomerkin tekijöiltä meidän idioottiemme puolesta ja vakuutan, että me korjaamme kaiken ennalleen pikaisesti, Zagatski halusi viestittää IS:n kautta Suomeen. Kuuterselän muistomerkin töhrijöiden henkilöllisyyttä tai motiiveja ei tiedetä, joten Venäjän yleisen ilmapiirin mahdollista vaikutusta tekijöihin on vaikea arvioida. Zagatskin mukaan töhrijöillä ei tunnu olevan mitään käsitystä esimerkiksi siitä, mitä historian kunnioittaminen tarkoittaa ja miksi muistomerkkejä on pystytetty.

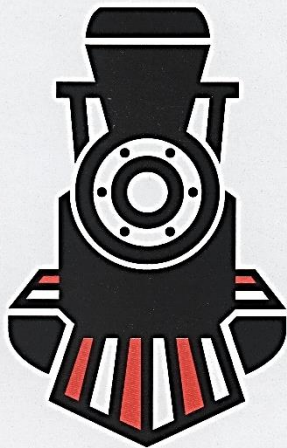
Googlestä löydät tekstiä lisää ja kuvia.

Kanneljärven pitäjäjuhla sunnuntaina 10.6.2018

Juhlat kokoavat runsaan joukon pitäjän eri kylistä väkeä yhteen. Tilaisuus alkaa pienellä hartaustuokiolla ja sen päätteeksi soivat Kanneljärven kirkon kellot. Niiden soidessa lähtevät kukkaseppeleet Karjalaan jääneiden vainajien ja Sankarivainajien muistomerkeille. Ennen juhlatilaisuuden alkua jää aikaa kahvitteluun ja haastamiseen. Juhla koostuu mukaansatempaavasta ohjelmasta. On musiikkia, tarinaa ja juhlapuhe. Tilaisuudessa on myynnissä Kanneljärvestä kertovat kirjat, näköispainos vuonna 1957 ilmestyneestä Kanneljärvi I ja Kanneljärvi II. Myytävänä on myös Kanneljärvestä kertova DVD. **Pitäjäjuhlien pitopaikka** ja muuta Kanneljärveen liittyvää löytyy www.kanneljarvi.fi.

70.
kesäjuhlat

**Kouvolas näkkee
Karjala väkkee!**

.....
**KARJALAISET
KESÄJUHLAT**
Kouvolassa 15.-17.6.2018
.....

Karjalaiset kesäjuhlat on valtakunnallisen Karjalan Liiton vuosittainen suur tapahtuma, joka kerää kolmipäiväiseen tapahtumaan tuhansia paikkakuntalaisia ja karjalaisjuurisia kävijöitä.

Edessä on poikkeuksellinen tapahtumavuosi, sillä Kouvolan kesäjuhlat tulevat olemaan 70. karjalaiset kesäjuhlat. Erityisen näyttävä on sunnuntain juhlakulkue, jossa kansallispukuiset pitäjien, sukujen, karjalaisseurojen ja Karjalan Liiton edustajat marssivat kansallispuvuissa.

www.karjalanliitto.fi

Lohjalla 17.4.2016 valittu Launiaisten Sukuseura ry:n hallitus		
Tehtävä	Nimi / Osoite	Puhelin / Sähköposti
Puheenjohtaja	Keidi Lahtinen	040-554 4953
	Tupatie 3 as 17 21500 PIIKKIÖ	keidi.lahtinen@pp.inet.fi
Varapuheenjohtaja	Olli Mustonen	044-727 2663
	Sepetlahdent. 10 C 67 02230 ESPOO	olli.mustonen3@luukku.com
Sihteeri	Sinikka Lahtinen	040-565 8445
	Mahlakuja 6 21450 TARVASJOKI	sinikka.lahtinen1@gmail.com
Rahastonhoitaja	Arja Väyrynen	040-705 4659
	Ketomäenpolku 1 B 16 24260 SALO	arja.vayrynen@hotmail.com
Hallituksen jäsen	Aija Mikkilä	040-827 0476
	Koivukuja 1 25360 PERTTELI	aija.mikkila@hotmail.com
Hallituksen jäsen	Päivi Sjöblom-Piira	0400-729 711
	Sukselantie 830-4 21530 PAIMIO	paivi.sjoblom@luukku.com
Hallituksen jäsen	Markku Launiainen	040-556 1049
	Viskarinpolku 9 C 29 20210 TURKU	launiainenmarkku@gmail.com
Sukututkimus	Timo Launiainen	040-715 6040
	Kirjurinkuja 1 G 107 02600 ESPOO	timolauniainen@yahoo.com
Jäsenrekisterin ylläpito	Teija Launiainen	040-728 8749
	Koverinkatu 6 B 17 53810 LAPPEENRANTA	teija.launiainen@saimia.fi

Olethan muistanut ilmoittaa seurалlemme muutoksia henkilö-, osoite- ja sähköpostitiedoistasi? Erityisesti nyt tarkan euron aikana olisimme kiitollisia sähköpostiosoitteista.

Muista myös ilmoittaa sen muuttumisesta.

Sukuseuran hallitus muisti pikkusukkien saajia viime vuonna sinivalkoisin sukkin.

